

sen, og at »medfører betydelige hjælpeforanstaltninger« blot ændres til »ofte må sættes ind med ikke uvæsentlige hjælpeforanstaltninger«. Problemet i praksis er, som man bl.a. kan se ud af det bilagte eksempel, at blinde og stærkt svagsynede på trods af, at de har fået tilkendt betydelige hjælpeforanstaltninger ikke får dækket deres merudgifter, fordi kommunen ikke vurderer, at deres funktionsnedsættelse har en »indgribende karakter«. Hvis du selv kan klare enkelte opgaver i hverdagen omkring din personlige pleje, og bevæge dig rundt uden hjælp i kendte omgivelser, så har du i kommunens vurdering ikke en funktionsnedsættelse af »indgribende« karakter.

Som vi også nævnte under foretrædet, så har Udvalget i beretningen til B 130 (folketingsåret 2006-2007) været enige om, at »det at være blind eller stærkt svagsynet er et alvorligt sensorisk handicap med konsekvenser af indgribende karakter i den daglige tilværelse både ved færden og ved kommunikation, som medfører, at der må sættes ind med særlige hjælpeforanstaltninger.« Vi er bare dybt bekymrede for, at vi ikke vil se en ændring i kommunernes praksis, så længe formuleringen i bekendtgørelsen stort set bibeholdes.

Vores bekymring bunder i, at vi allerede nu er nævnt i vejledningen til servicelovens § 100. Her står specifikt, at nedsat eller manglende syn er et eksempel på en funktionsnedsættelse af indgribende karakter. Alligevel får vores medlemmer afslag på at få dækket merudgifter.

Det har ej heller stoppet kommunerne i at ekskludere blinde og stærkt svagsynede fra § 100, at vi før ændringen af reglerne var direkte nævnt, som berettigede til at få dækket merudgifter via bistanstillæget, og at formålet med ændringen af reglerne i forbindelse med førtidspensionsreformen var en udvidelse af personkredsen og ikke en indskrænkning.

Dansk Blindesamfund ønsker derfor at kravet i bekendtgørelsens § 1 stk. 2 om, at man skal vurdere om man er omfattet af § 100, ud fra en vurdering af om ens funktionsnedsættelse har »indgribende karakter« og kræver »ikke uvæsentlige hjælpeforanstaltninger« helt tages ud af bekendtgørelsen. Bekendtgørelsens øvrige bestemmelser kan udmærket stå alene uden § 1 stk. 2. Alternativt kunne definitionen i § 1 stk. 2 afspejle den definition af handicap, der er i FN's handicapkonvention.

Desuden anmoder Dansk Blindesamfund om, at Udvalget i betænkningen specifikt nævner, at blinde og stærkt svagsynede har en funktionsnedsættelse, der berettiger til en kompensation efter reglen i servicelovens § 100.

Formålet med servicelovens § 100 er som det står, at man skal have dækket de merudgifter, man har som følge af sin funktionsnedsættelse. Hvis man tager det foreslåede afsnit i § 1 ud af bekendtgørelsen, så afspejler § 5 i bekendtgørelsen allerede på glimrende vis, at det afgørende for tilkendelsen af merudgifter er, om man kan sandsynliggøre, at man som følge af sin funktionsnedsættelse har en merudgift.

Vi har i det nedenstående for fuldstændighedens skyld refereret hele bekendtgørelsens § 1 og § 5. Den eneste ændring vi har lavet, er fremhævet i § 1 stk. 2, hvorefter § 1 og § 5 ser ud som følger:

§ 1. Kommunalbestyrelsen skal efter lovens § 100 yde dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer mellem 18 og 65 år med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der efter § 15 a i lov om social pension har opsat udbetalingen af folkepensionen. Det er en betingelse, at merudgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i loven.

Stk. 2. Med varigt nedsat funktionsevne forstås en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse.

Stk. 3. Personer, der modtager førtidspension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig pension, er ikke berettigede til ydelser efter lovens § 100, medmindre de til lige er bevilget personlig hjælpeordning efter lovens § 96.

Stk. 4. Personer, der modtager invaliditetsydelse tilkendt efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, kan samtidig få dækket nødvendige merudgifter efter lovens § 100.

§ 5. Der ydes alene hjælp til dækning af nødvendige merudgifter, som er en følge af den nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne hos ansøgeren. Behovet vurderes i forhold til ikke-handicappede på samme alder og i samme livssituation.

Stk. 2. De udgifter til den daglige livsførelse, som den pågældende selv ville have afholdt, hvis